

Vrijeme brzo prolazi (Medina)

Hatib: dr. Ahmed ibn Ali el-Huzejfi

26. safer 1446. po Hidžri / 30. august 2024.

Sva hvala i zahvala pripadaju Allahu. Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik.

“O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!” (Ali Imran, 102)

“O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jedne osobe, od koje je njen par stvorio, a od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. Bojte se Allaha, Čijim imenom jedni druge molite, i čuvajte rodbinske veze. Allah vas, doista, nadzire.” (En-Nisa, 1)

“O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio.” (El-Ahzab, 70–71)

Oporučujem sebi i vama bogobojažnost, jer je ona najbolja zaštita, najpitkiji izvor i najkorisnija opskrba na Dan kada budu ispitivane savjesti. Ko se bude Njega, Uzvišenog, bojao, mirisat će na dobrotu, a grane njegovih vrlina će bujati.

“A onome ko se Allaha boji, On će sve što mu treba učiniti dostupnim. To su, eto, Allahovi propisi, koje vam On objavljuje. A onome ko se bude Allaha bojao – On će preko ružnih postupaka njegovih preći i još mu veliku nagradu dati.” (Et-Talak, 4–5)

O vjernici i vjernice! Razuman čovjek, dok prelazi stazu svog putovanja na ovom svijetu, čiji putevi vijugaju i granaju se kroz njega, zastane na neko vrijeme, kako bi, još jednom, dobro razmislio o svemu: gleda tragove svojih koraka, razmišlja o dugačkoj stazi svog putovanja, pomiješaju se osjećaji čuđenja, tuge i radosti u njemu, zaprepašten je kako se "niti" dana brzo zatežu, a "tepih" godina razmotava, tuguje za proteklom životom i prošlim vremenom, a posebno je tužan zbog propuštenih prilika, nemara, odugovlačenja i "rasipanja", a raduje se zbog ostvarenih ambicija i ciljeva. Njegovo putovanje je i dugo i kratko, i sretno i nesretno, i radosno i tužno. Dugo je u pojedinostima svih njegovih događaja, a kratko zato što se na njemu nalazi putnikovo konačno odredište, koje jasno vidi. Na njemu su porazi i pobjede, suze tuge i radosti, odmor i umor, sastajanje i rastajanje, usponi i padovi, to je Božija zakonitost na ovom svijetu, kao što kaže Uzvišeni: "Znajte da život na ovome svijetu nije ništa drugo do igra, i razonoda, i uljepšavanje, i međusobno hvalisanje i nadmetanje imecima i brojem djece! Primjer za to je bilje čiji rast poslije kiše oduševljava nevjernike, ono zatim buja, ali ga poslije vidiš požutjela, da bi se na kraju skršilo. A na onome svijetu je teška patnja i Allahov oprost i zadovoljstvo; život na ovome svijetu samo je varljivo naslađivanje." (El-Hadid, 20)

To je turbulentno putovanje života, koje se ne zadržava u jednom stanju.

Iako je to dugo putovanje, koje se proteže od trenutka kada čovjek stane na ovu zemlju pa sve dok ga zemlja ne prekrije, ono je slično snovima spavača, kada se probudi iz sna, kao da se radi o boravku gosta ili viđenju duha.

Kako li je samo lijepo i suptilno Vjerovjesnikovo poređenje stanja vjernika na ovom svijetu i brzine njegovog prolaska, u hadisu koji prenosi Abdullah ibn Mesud, radijallahu anhu, a u kojem se kaže: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, spavao je na hasuri, pa su se tragovi hasure oslikali na njegovom čelu. Rekli smo: 'Allahov Poslaniče, da ti nabavimo jastuk?', a on reče: 'Šta je za mene dunjaluk? Primjer mene i dunjaluka je kao primjer putnika koji se sklonio u hlad drveta, odmorio, a zatim nastavio svoje putovanje, ostavljajući tu hladovinu za sobom.'"

Poštovani vjernici! Vjernik, dok plovi olujnim morem dunjalučkog života, a ljuļaju ga i udaraju njegovi valovi, proživļava stanje psihičke stabilnosti i unutarnjeg mira, budući da je vezao svoje srce za Stvoritelja ovog svijeta i ispunio ga ljubavlju prema Njemu i iskrenom vjerom u Njegovu jednoću. Za njega je sukob oko materijalnih dobara sukob izvan duše, a ne unutar nje. On ga vidi svojim očima, ali ga ne doživļava u sebi.

Iskrena vjera, u dubinama ovoga života, proživļava iscrpljene duše svježinom i mirom, zadovoljstvom i ubjeđenjem, spokojem i postojanošću. To je proljeće srca na poljima života, njegova bujna sjena u dubinama nedaća, i lađa spasa u tim dubinama. Naći ćeš da je vjernik, unatoč životnim iskušenjima i nedaćama, smirenog srca, blage naravi, vedrog lica, zadovoljne duše i prijatnog govora.

Vjera je utjeha srca, smiraj duše i radost duha usred te dunjalučke borbe. Slast i ljepotu života u vjeri ne poznaje onaj ko ne zaroni u njegovu nabujalu rijeku, ne napoji njome svoju ožednjelu dušu, i dok ona ne prožme njegove biće, i ne prelije se sa duše na udove i u potpunosti ovlada njegovim životom. "Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživļi lijep život i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili." (En-Nahl, 97)

Život s vjerom je lijep, plemenit i ugodan život, pred kojim se planine teškoća i nedaća smanjuju, a gomile strasti i ambicija ruše. Vjerovanje ima svoju slast, kako je to objasnio plemeniti Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, koju će osjetiti svako onaj ko bude čvrsto vjerovao, s predanošću i poniznošću, i svoje vjerovanje praktično potvrdi. Ona se ne može opisati izrazima i riječima, već su to istine poznate pravim vjernicima i do kojih mogu dosegnuti samo odabrani Allahovi robovi.

O vjernici i vjernice! Prava vjera nije neko apstraktno značenje koje nema svoju stvarnost ili teorija koja je neprovodiva u stvarnom životu. To je uvjerenje koje ispunjava srce i preplavljuje dušu smirenošću, mirom, zadovoljstvom i srećom, zatim se reflektuje na tijelo, kroz konkretna djela i pokornost, a zatim se njen krug širi dok se ne prelije na cijelo čovječanstvo, dajući mu mir, spokoj, ljubav, dobrotu i pravdu. Ona uzdiže vjernika iznad prizemnih ambicija do samih vrhova ljudskog savršenstva.

Ova uzvišena vjera objavljena je kako bi preformulirala čovjekov um, dušu, misli i ponašanje, tako da ima čvrstu razinu vrijednosti, morala i psihološke, duhovne i mentalne transcendencije (uspinjanja, nadosjetilnosti) u ovom svijetu. Vjera je, u svom najširem smislu, veza između stvorenja i Stvoritelja, te veza između vidljivog i nevidljivog svijeta, i njome se ostvaruje integracija duše, duha, ponašanja i morala kod čovjeka, kao odabranog i odlikovanog Božijeg stvorenja i ono što je Svemogući namjeravao Svojim stvaranjem, a to je da vjera ispuni čovjeka psihičkim mirom i duhovnim spokojem, prije nego što ispuni Zemlju i izgradi je dobrotom, pravdom, ljubavlju, mirom i milošću. "... a tebe smo samo kao milost svjetovima poslali." (El-Enbija, 107)

O vjernici i vjernice! U ovom odabranom danu preporučeno je donositi što više salavata i selama na najboljeg čovjeka i prvaka svih ljudi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Vaš najbolji dan je petak. Donosite u njemu što više salavata na mene, jer vaši salavati mi se predočavaju."

